

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

jeg ikke synes, man bør lade Forhandlingen gaa til Ende uden at udtale Paaskønnelse af, at man fra alle Sider inden for Landbrugernes Kreds har set, at det var nødvendigt at gennemføre denne Aflevering af Korn, og saa spiller det ikke nogen Rolle, om Kornet koster 1 eller 2 Kr. mere. Jeg har aldrig lagt Skjul paa, at jeg anser Prisen for at være i Overkanten af Produktionsprisen og Udnyttelsesprisen, men der er en saadan Knaphed paa Varer, at man for at være sikker paa, at de kommer frem, er nødt til at betale for det.

Jens Thomsen: Jeg takker den højtærede Landbrugsminister, fordi han vil bede Handelsministeren undersøge de Forhold, som jeg omtalte, men kan ikke give Ministeren Ret i, at det ikke hører hjemme under det foreliggende Lovforslag. Jeg synes, det er paakrævet at være klar over, om der er et rimeligt Forhold mellem Brødpriisen Højde og Kornpriisernes Højde, og at det havde været meget naturligt, om Landbrugsministeren havde undersøgt de Forhold i Udlandet, paa samme Maade som man har undersøgt Mælkepriserne i Udlandet. Men jeg er tilfreds med Ministerens Svar og vil haabe, at man vil tage Konsekvensen af de Oplysninger, man faar i Udlandet, hvis der er en urimelig Forskel herhjemme mellem Brødpriis og Kornpriis.

Jeg vil gerne stille et Spørgsmaal til Ministeren, som jeg ikke har faaet besvaret, nemlig om Ministeren vil sørge for, at der bliver saadanne Maksimalpriser paa Klid, at de kommer til at staa i Forhold til Kornpriserne. I Aar har det været saadan, at de, der har solgt Hvede eller Rug til Staten til Brødkorn, har maattet give indtil 6—7 Kr. mere for at faa Affaldet tilbage. Det synes mig ganske urimeligt, og derfor vil jeg gerne have en bestemt Udtalelse fra Ministeren, om han vil sørge for, at de Landmænd, der afleverer Brødkorn, til Gengæld kan faa Affaldet til en rimelig Pris.

I sit Svar paa mit Spørgsmaal vedrørende Laanet til Saasæd synes jeg ikke, at Ministeren var helt konsekvent. Da vi behandlede Loven i Foraaret, foreslog jeg, at Laantagerne skulde have Adgang til at tilbagebetale deres Laan med Penge, naar de tilbagebetale dem inden Høst, men Ministeren gik dengang imod dette Forslag, tilsyneladende fordi han vilde have en urimelig Forretning ud af de Laan, han ydede. Mit Forslag kunde i hvert Fald ikke gribe forstyrrende ind i noget som helst andet Forhold dengang, og det kan det heller ikke

i Øjeblikket. Jeg vil indstændigt henstille til Landbrugsministeren, at man finder en Ordning paa dette Spørgsmaal, saa de Folk ikke skal give Aagerrente af de Laan, de har haft.

Angaaende Kløveravnerne vil jeg indrømme, at Ministeren tog et fornuftigt Standpunkt, da vi behandlede dette Spørgsmaal i Loven om Foderstoffer. Men det er ikke rigtigt, naar Ministeren siger, at jeg dengang gik ind for Forbudet. Hvad Grunden har været til, at dette Forbud er gennemført, er der for saa vidt ikke stor Anledning til at diskutere i dette Øjeblik. Det, der for mig er afgørende, er, at man undersøger Forholdene og tager Stilling til Øjeblikkets Krav. Efter min Mening er det ganske uforsvarligt at tvinge Folk til at brænde Kløveravnerne, som der er mange Kunder til. Der er stærk Mangel paa Emballage til den flydende Melasse, og derfor er der stærk Efterspørgsel efter Kløvemelasse, og jeg synes, at Tiden er for alvorlig til, at man brænder de Værdier. Det eneste Formaal, Foderstoffoven har, er at hindre, at der sker Forfalskninger, at Folk bliver snydt med de Foderstoffer, de køber. Naar Kløveravnerne anvendes og Kunderne faar at vide, hvad der er anvendt, og hvad Foderværdi det har, kan der ikke være Tale om Forfalskninger. Det er paakrævet i Øjeblikket at faa Forbudet mod Anvendelse af Kløveravner ophævet.

Oluf Pedersen: Jeg ønsker ganske kort at sige, at den Kornlov, som vi tidligere har haft, og som vi fra vor Side har stemt imod, gik ud paa en kunstig Forhøjelse af Kornpriserne, men den Kornlov, der her er Tale om, gaar ud paa at begrænse Kornpriserne for under de af Krigen opstaaede Forhold at sikre Befolkningen Brød. Dette er ret og rimeligt og derfor i nøje Overensstemmelse med Retsforbundets Principper, som jeg naturligvis ikke kan forlange, at det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen skal forstaa. Jeg tilbageviser det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Angreb som ganske ubegrundet og vil dertil gerne føje, at Tiden kræver, at man opgiver al Tale om partipolitisk Fordel og sikrer sig igennem et nationalt Samarbejde. Det, der er sket her, er, at fem Partier reelt er gaaet sammen og kun udgør eet Parti, omfattende de 211 af Rigsdagens 225 Medlemmer. Alle vi har bøjet os for Tidens Alvor, og jeg for mit Vedkommende vil gerne sige, at de Angreb, som rettes imod mig fra disse Klassepartier, hvad enten det saa er fra Knud Bachs Side og dem, der er knyttet til ham, eller det er